

честетата страна, вжрналъ са въ Цариградъ чакъ на 20 Ноемврий. Резултата на това дознание сж писмата, които, като са появяваха споредъ мърката на натрупванието материала, отвориха най-първо очите на Европа, за да види настоящия характеръ на турското правителство, извжршваните подъ неговото покровителство бѣснотии и ужасната сждба на притиснатите християне. Тия писма вжзбудиха голѣмо негодование, което са изрази въ 300 публични митинги, въ които люди отъ всевъзможни партии и мнѣния, пламенно изказваха, отъ една страна, отвращение камъ турското правителство и камъ политиката на английското министерство, а отъ друга, своето дълбоко сжчувствие камъ правдолюбивия дописникъ, който раскри тайната, така старателно покривана не само отъ турските, но и отъ английските официални органи. Побѣдата на „Daily News“ бѣше пълна, и Дизраели, ако и не направо, но чрезъ устата на другаря на министра на иностранныте работи, Бурка, бѣше принуденъ да признае, че правителството и сичката страна сж много задлжжени на газетните дописници, съ помощта на които станаха извѣстни сжбитията въ Бжлгария. Тая знаменателна сжвременна епопея на формално слѣдствие, направено отъ частната газета вжрху дѣйстви-ята на една могущественна империя, имаше грамадно влияние вжрху европейската политика и може да са смѣта за една отъ главните причини за свикванието цариградската конференция, резултата на която съ такова трѣскаво беспокойство чакаше сичкия свѣтъ.

Но безъ да гледаме на едно такова важно, почти безпримѣрно значение на Макгахановите писма, тѣ още нигде не сж са появили изцѣло, макаръ че пре-